

இதழ்: 1
மே
1993

P. RAY
87 RUE DE COLOMBES
92600 ASSEVALES SUR -
SEINE FRANCE

மீட்சி

தமிழ் தகவல் நடுவத்தின் மாதாந்த வெளியீடு

தமிழ் அகதிகளை நெருக்கும் புதிய கரும் திட்டங்கள்

பல்வேறு நாட்டு அரசாங்கங்கள், அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள், செய்தித்தொடர்புச் சாதனங்கள், அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் என்பன மட்டுமல்லாமல், பொதுமக்கள்கூட “அகதிகள்” எனக் கணிக்கப்படுபவர்கள் பற்றிய விடயத்தை தனிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையாக அணுகி, அதனைப் பல்வேறுபட்ட வழிகளில் கையாள இன்று முனைகின்றனர். ஆகவே, தமிழ் அகதிகளும் அவர்களோடு சேர்ந்து உழைக்கும் சமூக அமைப்புகளும், பாதுகாப்பான புகலிடம் என அகதிகள் கருதும் நாடுகளில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அந்தஸ்து, வாழ்க்கை ஆகியவற்றை மாற்றக்கூடிய நிகழ்வுகளைக் கூர்மையாக அவதானித்து, அப்படி ஏன் நடைபெறுகின்றன என்பதை நன்கு அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். சட்டத்தின் கீழ், அகதிகளையும் வேறுவழியில் குடிவருவோரையும் இனம் பிரித்துக் காட்ட முயலும் அரசுகளின் புதிய போக்கை நாம் முக்கியமாக மனதில் கொள்ள வேண்டும். எமக்குச் சஞ்சலத்தைத் தரும் வேறு பல காரணங்களையும் நாம் கவனித்தல் வேண்டும்.

மீட்சிப் பாதையில்.....

அந்நிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ்பேசும் மக்களினைப் பாதிக்கும் அனைத்து விஷயங்கள் குறித்தும் கூட்டுச் சிந்தனைக்கான களத்தினை வழங்குவதும், பரஸ்பரம் கருத்துப் பரிமாறல்களை ஊக்குவிப்பதும் ‘மீட்சி’யின் நோக்கமாகும்.

அந்நிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அபிவிருத்திக்கு அவசியமான விஷயங்கள் குறித்து, தமிழ் பேசும் மக்களின் - குறிப்பாக சமூகத்தில் முத்தோரினதும் பெண்களினதும் - கருத்துகளையும் பகுப்பாய்வுகளையும் வெளிக்கொணர்வதில் ‘மீட்சி’ பெருமுயற்சி எடுக்கும்.

அபிவிருத்தி, பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகம், மனித உரிமை, சுகாதாரம், தமிழர் ஸ்தாபனங்கள், மற்றும் அரசு, குடும்ப, சமய, கல்வி ஸ்தாபனங்கள் பற்றிய விஷயங்கள் பிரதான விஷயங்களாக ‘மீட்சி’யில் இடம் பெறும்.

அகதி என்பவர் அவரது இனம், மதம், குடியரிமை, சமூகப் பிரிவு அல்லது அவர் கொண்டிருக்கும் அரசியல் அபிப்பிராயம் என்ற காரணங்களால், தமது சொந்த நாட்டில் இடைவிடாத ஆய்க் கினை அநியாயங்களுக்கு (persecution) ஆளாகக்கூடிய ஆபத்து நிலையில் இருப்பதுடன், அந்நாட்டின் பாதுகாப்பை நாடமுடியாத நிலையிலும் இருக்கின்ற தனிப்பட்ட நபர் என வரைவிலக்கணம் வகுக்கும் 1951 ஆம் ஆண்டின் ஐ.நா. அகதிகள் ஒப்பந்த மரபின்(1951 UN Convention) கீழ், அகதிகளைத் தொடர்ந்தும் ஏற்றுக்கொள்வோம் என மேற்கு நாடுகள் கூறுகின்றன. இவ்வாறான குறுகிய வரையறைக்குள் அடங்காதோரை, “வசதியான வாழ்வினைத் தேடித் தமது நாட்டை விட்டு வந்தவராக” தாம் கருதுவதாகவும் அவை மேலும் கூறுகின்றன. அத்தகையோர் “பொருளாதாரக் குடியேறிகள்” எனப் பெயர் பெறுகின்றனர். மேலும் நாட்டின் அரசியலைப் பொறுத்து, அரசியல்வாதிகள் அகதிகளுக்கு, “ஏமாற்றுக்காரர்”, “வேற்றுநாட்டன்”, “அழையா விருந்தாளி”, “பொய்யர்”, “பொருளியல் அகதிகள்” என்ற அடைமொழிகளையும் வழங்குகின்றனர்.

இப்படியான விவாதங்கள், மேலும் நுட்பமாக்கப்பட்டு “வெளிப் படையாகவே ஆதாரமற்ற அரசியல் தஞ்ச விண்ணப்பங்கள்” எனத் தலைப்பிடப்பட்ட ஐரோப்பிய சமூகத்தின் நகல் தீர்மானம்

ஒன்றிலும் வெளியிட்டுள்ளதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. “ஐரோப்பிய சமூக அங்கத்துவ நாடுகளையிட குறைந்த அளவு விலாசு பாதுகாப்பு, பொருளியல் வாய்ப்பு அல்லது தனிநபர் சுதந்திரம் உள்ள நாட்டவர் என்ற காரணங்களுக்காக, வேறுநாடுகளிலிருந்து வரும் தனிநபர்கள், ஐ.நா. அகதிகள் ஒப்பந்த மரபின் கீழ் பாதுகாப்புப் பெறமுடியாது” என மேற்படி நகல் தீர்மானம் மேலும் கூறுகிறது. சொந்த நாட்டிலேயே தங்கியிருந்து, தமது நாட்டின் அதிகாரிகளிடம் பாதுகாப்பினையோ, நிவாரணத்தையோ பெறுவதற்கான எல்லா வழி வகைகளையும் தேடியும், அவ்வழி ஏனைய பிராந்திய மனித உரிமை ஒப்பந்தங்களே கைகொடாத கட்டத்தை அடையும்வரை அவர்கள் அங்கு தங்க முயற்சிக்க வேண்டும்”, என்ற வாசகமும் அங்கு உள்ளது. “வேற்று நாட்டில் அடைக்கலம் கோருவதைத் தவிர ஒரு வருக்கு வேறு வழி இல்லை என்ற நிலையில் மட்டுமே அகதி விண்ணப்பங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும்” என்றும் மேலும் கூறப்பட்டுள்ளது. விண்ணப்பமானது “வெளிப்படையாகவே ஆதாரமற்றதாக இருக்கின்றவிடத்து, அங்கத்துவ நாடானது ஒரு மாதத்துக்குள் ஆரம்பத் தீர்வினை எடுத்து அத்தீர்ப்புக்கெதிரான மீளாய்வு நடவடிக்கைமுறை ஏதேனும் இருப்பின் அதனையும் ஒரு மாதத்துக்குள் செய்து முடிக்கும் நோக்குடன் துரிதமாகவும் மேலதிகமானதுமான நடவடிக்கை முறைகளைச் செயற்படுத்தலாம்” எனவும் இந் நகல் தீர்மானத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலைப்பாடுகள் அகதிகளையும் அகதிகள் நலன் பேணும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளோரையும் நிச்சயமாக சஞ்சலத்தில் ஆழ்த்துவனவாக உள்ளன.

இப்புதிய அணுகுமுறையில் இரு முக்கிய அம்சங்கள் அடங்கியிருப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. 1) அரசாங்கங்கள் அகதிகளைத் தனிநபர்களாகவே கணிக்கும்; 2) தனிப்பட்ட முறையில் பிரத்தியேகமான ஆபத்தில் தாம் உள்ளார் என்பதை நிரூபிக்கும்படி அகதிகளை அதிகாரிகள் கேட்பர்.

குடிவருவோருக்கும் அகதிகளுக்குமிடையே அரசுகள் காட்டுகின்ற வேறுபாடு யதார்த்த உலகில் செல்லுபடியற்றது மட்டுமல்ல; நேர்மையற்றதும் கூட என்று அகதிகளின் உரிமைக்காகவும் அவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளோர் கருதுகிறார்கள். அரசியல் அகதிகளையும் புகலிடம் கோருவோரையும் பாதிக்கும் சட்டவாக்கங்கள் நீதி சமத்துவ அடிப்படையிலான கோட்பாடுகளுக்கு அமைய இருக்கவேண்டுமென்பது பலரின் நிலைப்பாடு. ஆனால் அரசாங்கங்கள் நீதியையோ, நற்பண்புகளையோ (moral) கவனத்தில் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. இதிலிருந்து அரசாங்கங்களின் பொதுவான எண்ணம் எதுவென்பது நன்கு புலப்படுகிறது. புகலிடம் கோருவோர் தமது நாட்டுக்கு ஆபத்தானவர்கள் அல்லது தமது நாட்டிற்கு நெருடலாக இருப்பார்கள் எனக்கருதப்படுகின்றனர். அகதிகளைப் பராமுகமாக நோக்கும் போக்கிற்கும் அவர்களைக் குற்றவாளிகளாகக் குறிக்கும் போக்கிற்கும் இடையே அகதிக் கொள்கை விருத்தி ஊசலாடுகிறது. அகதிகள் புலம் பெயர்வு என்ற பிரச்சினையை சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் அதே வேளை வறிய நாடுகளிலிருந்து வரும் தொழிலாளருக்குப் பதிலான மாற்று ஏற்பாடுகளையும் எடுக்கவேண்டிய அவசியத்தை பல தொழில்வள நாடுகள் கடந்த சில ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தி வருகின்றன. இரண்டு தாபனங்கள் இதற்கான வழிமுறைகளை அமைக்க முக்கிய விட்டங்கள்:- (1) சேகன் குழு (The Schergan Group) பிரான்சு, ஜேர்மனி, பெல்ஜியம், ஒல்லாந்து, லக்சம்பேர்க் என்ற நாடுகளும் அவதானிகளாக அவுஸ் திரேலியா, சுவீட்சலாந்து நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் இக்குழுவில் பங்கு பற்றின. ஒரு சீரான கொள்கை வகுத்தல் என்ற போர்வையில் கடுமையான குடிவரவுச்சட்டங்களையும் புகலிடச்சட்டங்களையும் கொண்டுவரவே இக்குழு அமைக்கப்பட்டது. (2) ட்ரெவி குழு (The Trevi Group) - ஐரோப்பிய

சமூக குடிவரவு அமைச்சர்களைக் கொண்ட இக்குழு “புகலிட விதிமுறைகளைத் துரப்பிரயோகம் செய்தல்” பற்றி ஆலோசிக்கக் கூடப்பட்டதாகக் கூறி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, போதைவஸ்து கடத்தல், பயங்கரவாதம், சட்டவிரோத உள்வரவு என்ற விடயங்களையும் உள்ளடக்கியே, அகதிகள் விடயத்தை ஆராயவேண்டும் என்ற நோக்குள்ளதாக அமைந்தது. இது அகதிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையை ஒரு கீழ்த்தரமான நிலைக்குத் தள்ளும் நோக்குடையதாக அமைவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

முக்கியமாக ஐரோப்பிய சமூகநாடுகளில் மட்டுப்படுத்தல் என்ற தந்திரோபாயம் முடுக்கி விட்டிருப்பதை அண்மையில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதன் நோக்கம் வளர்முக நாடுகளில் இருந்து வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு வருபவர்களைத் தடுக்கும் நோக்கமாகவே அமைந்துள்ளது. முடிவில் ஐரோப்பா வெள்ளையருக்கே என்ற நிலைக்கு இது வழிகோலும். ஏற்கனவே அங்குள்ள வளர்முக நாடுகளைச் சேர்ந்தோர், இதனால் “ஐரோப்பியரல்லாதோர்” ஆகவும், இரண்டாந்தரப் பிரசையாகவும் ஆக்கப்படுவர். அகதிகள், குடியேறியோர், சுறுப்பினத்தவர் ஆகியோருக்கு எதிரான பொது அபிப்பிராயம் கொண்ட புதிய ஐரோப்பாவாக இது மாற்றமெடுப்பதை நாம் சம்பவங்களின் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இத்தகைய ஐரோப்பாவில் அகதி அந்தஸ்து பற்றிய 1951 ஐ.நா. ஒப்பந்த மரபின் மனிதாயக்கொள்கைகள் அரசுகளால் உதாசீனப்படுத்தப்படுகின்றன. மேற்கூறிய விடயங்களில் எம்மை பெரிதும் பாதிப்பவை எவையெனில் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படும் முறைகளும், அவற்றினை நடைமுறைப்படுத்தலும், அகதிகள் நடத்தப்படும் முறைகளும் அகதிகள், புலம்பெயர்ந்தோர் என்போரில் பெரும் பான்மையினர் வளர்முக நாடுகளிலேதான் வாழ்கின்றார்கள்; வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் அல்ல. என்பதைத் தவிர சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட அகதிகள் வளர்முக நாடுகளில்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்துசதவீதத்திற்குக் குறைவான அகதிகளே ஐரோப்பாவில் வாழ்கின்றனர். பொஸ்னிய நாட்டுப் பிரச்சினை, ஐரோப்பியப் புலம்பெயர்வு என்பனவற்றைப் பார்க்கின்றபோதும் அகதிகள் இடம் பெயர்வது வறிய நாட்டு மக்களிடையேதான். தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் இதுதான் உண்மை. பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழ் அகதிகள் இலங்கைக்குள்ளேதான் புலம் பெயர்ந்துபோய் வாழ்கிறார்கள். இரண்டு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் இலங்கைத் தமிழர் இந்தியாவிற்கு புலம் பெயர்ந்து போயுள்ளார்கள். மிகச்சிறிய தொகையினரே மேற்கை நாடு வந்துள்ளார்கள். இந்தியாவின் கெடுபிடியினாலேதான் தமிழர் இப்போது மேலைநாடுகளை நாடுகிறார்கள். இலங்கையில் பாதுகாப்பற்ற நிலை என்று அறிந்தும் இந்தியா தம்மை வலுக்கட்டாயமாக இலங்கைக்கு அனுப்பிவிடும் என்பதும் இன்னொரு காரணம்.

சமகாலப்போர், சிவில் மோதல்கள் என்பன காரணமாக கடந்த ஆண்டில் உலகடங்கிலும் அகதிகளாகச் சென்ற, அல்லது புலம்பெயர்ந்து சென்ற மக்களுட் பெரும்பாலோர் ஆப்கானித்தான் நாட்டினராக (86 லட்சம்) தென்னாபிரிக்கர்களாக (35 இலட்சம்) கேடீஸ்தான்களாக (20 இலட்சம்) பிலிப்பினோக்காரராக (20 இலட்சம்) அங்கோலா நாட்டினராக (14 இலட்சம்) லைபீரியா நாட்டினராக (13 இலட்சம்) சோமாலி நாட்டினராக (12 இலட்சம்) இலங்கையர்களாக (11 இலட்சம்) துடான்மக்களாக (11 இலட்சம்) உள்ளனர் என்பது மனதிற்கு கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்று. மேற்படி நாடுகளில் போராட்டநிலை இன்றும் தொடர்கிறது. மேற்படி நாடுகளில் நடைபெறும் போர்கள் மேற்குநாட்டு அரசாங்கம் வழங்கும் ஆயுதங்களைக் கொண்டே நடாத்தப்படுகின்றன. அதாவது மேற்குநாட்டு உதவியுடன் பதவியிலிருக்கும் சர்வாதிகாரர்களும், மேற்குநாட்டின் தந்திரோபாய உதவிகளுமே மேற்படி போர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கின்றன. இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள், எமக்கு புலம்பெயரிகள், அகதிகள்

பற்றிய அடிப்படை விடயங்கள் சிலவற்றை உறுதிப்படுத்த துகின்றன.

போருக்கும் பூசலுக்குமான காரணங்களும் காரணிகளும் மேற்கூறியவைகளாகவே இருக்கும்போது, “அகதிகள்” “பொருளாதார புலம் பெயரிகள்” என்போர்க்கிடையே வேறுபாடு காண முயல்வது செல்லுபடியற்ற ஒன்றாக எமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே, பிரத்தியேகமான தனிப்பட்ட ஆபத்துக்குள்ளாகி இருக்கும் ஒருவருக்கே அகதி நிலை அளிக்கப்படும் என்பதும் நீதியானதாகத் தெரியவில்லை. உலகளாவிய நிற்கும் சர்வதேச நிவாரண முகவர் நிலையங்கள், அபிவிருத்தி முகவர் நிலையங்கள், மனித உரிமை தாபனங்கள் என்பனவும் ஒன்றை மட்டும் திருப்பித்திருப்பி உறுதிப்படுத்துகின்றன; அதாவது சைரே, அங்கோலா, மொசாம்பிக், இலங்கை ஆகிய நாடுகளைவிட்டு ஓடி வருவோர் தமக்கோ தமது குடும்பத்தினருக்கோ உயிராபத்து விளையும் என்று அஞ்சுவதற்கு காரணம் இருப்பதாலேயே அவ்வாறு நாட்டை விட்டுக் கிளம்புகிறார்கள் என்று உறுதி செய்கின்றன. அரசாங்கங்கள் தமது சர்வதேசக் கடப்பாடுகளை உதறித் தள்ளிவிட்டுத் தமக்குச் சாதகமான விடயங்களை சிலவற்றைக் கொண்டு வந்துள்ளனர் என்பதுதான் உண்மை. இந்த மாற்றங்களின் விளைவாக தஞ்சம் கோருவோரில் பெரும்பாலோர் அரசியல் அகதியாகவோ, அல்லது அரசாங்கங்கள் விவரிப்பதுபோல் பொருளியற்புலம் பெயரிகளாகவோ வரமுடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். தஞ்சம் கோருவோரில் பெரும்பாலோர் தனிப்பட்ட ஆய்க்கினை அநியாயங்களுக்கு உட்படுத்தப்படாமையால் அரசாங்கங்களின் பார்வையில் அத்தகையோர் அரசியல் அகதிகள் அல்லர். இவ்வாறே அவர்கள் பொருளியற்புலம்பெயரிகளும் அல்லர்; ஏனென்றால் தம் நாட்டில் தங்கியிருப்பின் தமக்கு ஆபத்து உண்டு என்று எண்ணுவதற்கான நல்ல காரணங்கள் அவர்களுக்கு உண்டு. இவ்வாறாக அரசாங்கங்கள் செய்துள்ள மாற்றம் நொய்தான (Vulnerable) நிலையில் உள்ளவர் களை இந்த இரண்டு வகுதிகளுக்கும் இடையிலான ஒரு நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. இப்படிப்பட்ட இடை வகுதி ஒன்று நடைமுறையில் உள்ளது என்பது அரசாங்கங்களுக்கும் அகதிகளுக்கான ஐ.நா. உயர் ஆணையாளருக்கும் தெரியும். எனவே அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒருதீர்வு காண வேண்டும். எனவே கொண்டிருக்கும் கடும் போக்கில் சில பலவிதமான நெகிழ்வுகளை ஏற்படுத்துவன் மூலம் இந்தப்பிரச்சினையை கையாளத் தலைப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கங்கள் ஐக்கியராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில் “தங்கலுக்கான பிரத்தியேக அனுமதி” (Exceptional Leave to Remain) என்ற கோட்பாட்டின் பயன்பாட்டை சற்று நீட்டுவதன்மூலம் மேற்படி நெகிழ்வு

ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தின் அண்மைக்காலப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், தஞ்சம் கோரியோரிற் பெரும்பாலோர் அகதிகளாக தகுதி பெறுவதற்குப்பதிலாக தங்கலுக்கான பிரத்தியேக அனுமதி வழங்கப்பட்டோ ராகவே உள்ளனர். அரசாங்கத்தின் மேற்படி போக்கினாலேதான் அகதிகளுக்கான ஐ.நா. உடன்படிக்கையின் கீழ் முழு அகதி நிலை பெறக்கூடிய தமிழர் பலர் தங்கலுக்கான பிரத்தியேக அனுமதி மட்டுமே பெற்றுள்ளனர். அதிகாரிகளின் கூற்றுப்படி, தஞ்சம் கோரிய அவர்களின் எழுத்திலான கோரிக்கை தனிப்பட்ட அவர்களை ஆபத்துக்குள்ளாக்கும் தழ்நிலை உண்டென்பதை நிரூபிக்கத் தவறியுள்ளது.

புதிய தஞ்சச் சட்டத்தின்கீழ், தஞ்சக் கோரிக்கைகள் மீதான தீர்மானிப்பைத் துரிதப்படுத்துவதன் மூலம் தங்கலுக்கான பிரத்தியேக அனுமதி வழங்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கையையும் குறைக்க முடியும் என்று ஐக்கிய இராச்சிய அதிகாரிகள் கூறுகின்றார்கள். இந்தப்போக்கு அகதிகளுக்கும், அகதிகள் நலம் பேணும் நிலையங்களுக்கும் கவலை தரும் விடயமாக உள்ளது. புதிய தஞ்சச் சட்டத்தின்கீழ் தங்கலுக்கான பிரத்தியேக அனுமதி வழங்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கை குறையுமாயின், அரசாங்கம் நீதியை கீழே விழுத்தி நிருவாக ஒழுங்கை மேலிடத்தில் வைத்துவிட்டது என்று நாம் முடிவு செய்யலாம்; இதற்கு மாறாக தங்கலுக்கான பிரத்தியேக அனுமதி வழங்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கையில் மாற்றம் ஏற்படாவிடின் அகதிகளுக்கு அவர்களின் சொந்த நாட்டில் இருக்கும் உண்மையான ஆபத்தை அரசாங்க அலுவலர் உணர்ந்து விட்டார்கள் என்று கொள்ளலாம்.

ஆக, எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்? இருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்தால் பிரச்சினையின் உக்கிரம் தணியும் போல் தெரியவில்லை. ஆய்க்கினை அநியாயங்களிலிருந்து தப்பியோடி வருவோருக்கு நீதியும் நியாயமும் பெற்றுத்தர வேண்டுமானால் இன்னும் பல யுத்தங்கள் செய்தாக வேண்டும். சில அரசாங்கங்களின் இன்றைய நடைமுறைகள் அநீதியானவையாகவும், நியாயமற்றவையாகவும் எதேச்சையானவையாகவும் உள்ளன. அவை, சில அம்சங்களில் அரசாங்கங்களுக்கென அகதிகளுக்கான ஐ.நா. உயர் ஆணையாளர் வகுத்த வழிகாட்டு நெறிகளை மீறுவனவாக உள்ளன. அகதிகளும் அவர்களது சமூகங்களும் இவற்றைப்பற்றி அறிந்திருத்தலும் சேர்ந்துழைத்தலும் அவசியமாகும். அப்போதுதான் அகதிகளின் அந்தஸ்து பற்றிய 1951ஆம் ஆண்டின் ஐ.நா. உடன்படிக்கையின் கீழான கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கங்கள் மதித்தொழுவுவதை உறுதிப்படுத்த முடியும். அகதிகள் தமது நாடுகளுக்குச் சேமமாக திரும்பிச் செல்லக்கூடிய நிலைமை

வரும்வரை தஞ்சம் புகுந்த நாட்டில் இருப்பதற்கும் சர்வதேசப் பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கும் உரித்துடையவர்கள். இதைத் தமது கடப்பாடாக பல அரசாங்கங்கள் ஏற்றுள்ளன. ஆகவே அக்கடப்பாட்டிலிருந்து விலக முடியாது. தமது கடப்பாடுகளை அரசாங்கங்கள் அங்கீகரித்து அதற்கிணங்க அகதிகளுக்கு அனுசூலமான கொள்கைகளை வகுக்கும் வண்ணம் ஊக்குவதற்கு பொதுமக்களின் அபிப்பிராய பலம் முக்கியமானதாகும்.

குடிவரவு, தஞ்சம் என்பன சம்பந்தமான கொள்கையானது, அது தேசிய மட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டாலும் சரி, சர்வதேச மட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டாலும் சரி நியாயத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று தமிழ் தகவல் நடுவம் வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. அதாவது அத்தகைய கொள்கை, விசயம் விளங்கியோரை அடக்கிய விவாதங்கள் மூலமும் கலந்துரையாடல் மூலமும் எடுக்கப்படவேண்டும் என்பதோடு, அரசாங்கங்களின் சட்ட, அரசியல், வரலாற்று, நன்னெறிசார், மனிதாபிமானக் கடப்பாடுகளையும் சமுதாயநிலை, சமூகச் சூழல் ஆகிய பிரச்சினைகளை கருத்திற்கொண்டும் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே தகவல் நடுவத்தின் நிலைப்பாடு.

இடம் பெயர்க்கப்பட்ட எல்லோரும் தத்தமது இருப்பிடங்களுக்குத் திரும்பிப் போகவேண்டும் என்பதே அகதிகளினதும் அவர்களோடு தொழிற்படுவோரதும் விருப்பம். அகதிகள் எனப்படுவோர் எந்த அரசியல் சிக்கலுக்கு இரையாகியுள்ளார்களோ அந்த அரசியல் சிக்கலை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டு அதற்கான தீர்வை காண்பது, நொய்தான நிலையில் உள்ளோருக்கு பாதுகாப்புத்தர மறுக்கின்ற ஐக்கிய இராச்சியத்தினதும் ஏனைய வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளினதும் கடமை என்பதை அந்த நாடுகளுக்குச் சுட்டிக்காட்டுவது எங்களது கடமையாகும். கட்டுப்பாடு விதிக்கும் தண்டனை முறைக்குப்பின்னே பதுங்கி நிற்பதால் பிரச்சினை முடியாது என்பதை நாம் எடுத்துக்கூற வேண்டும். தஞ்சம் கோருவோருக்கான மேற்கு நாடுகள் எவ்வாறு விவரித்தாலும் சரி, முன்றாம் உலகநாடுகளில் வாழும் மக்கள் சேமமாகவும், வறுமை குறைந்த நிலையிலும், கூடிய சுதந்திரத்திலும் வாழக்கூடிய தழ்நிலை ஏற்படும்வரை இடம் பெயர்க்கப்பட்ட ஆட்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டதான் இருக்கும். தொகுத்துப் பார்க்கின்ற போது, கைத்தொழிலால் மேம்பட்ட நாடுகள் இதைத்தான் உணரவேண்டும்.

இனவுணர்ச்சி

ஆரோக்கியமான சமூகத்தின் அபிவிருத்திக்குச் சமூகமான மனித உறவு முக்கியமாகும். ஆட்களிடையேயான உறவுகள், பரஸ்பர மதிப்பையும் மரியாதையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தால்தான், மனிதாபிமானமும் நீதியும் நிலவமுடியும். ஒருவரது பால், வகுப்பு, சாதி என்பன அவர் உலகத்தை பார்க்கின்ற பார்வையையும் மற்றவர்களோடு அவர் பழகுகின்ற முறையையும் பாதிக்கின்றது என்பதை மறுக்க முடியாது.

“உங்களைப் பற்றி விவரியுங்கள்” என்று ஒரு வெள்ளைக் காரரைக் கேட்டால் அவர் “வெள்ளையர்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இதன் உட்கிடை என்ன வென்றால் பெரும்பாலோர் வெள்ளையராய் இருப்பதால் வெள்ளையர் என்று விவரிப்பது அவசியமற்றது என்பதே. பிரித்தானியா, “பல்லின நாடு” என்று வெள்ளையர் அடிக்கடி கூறுவதை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள்; ஆனால் அவர்கள் நடந்து கொள்வதோ, பிரித்தானியா வெள்ளையருக்குரிய நாடு என்றாற்போல, அவர்கள் சொல்வதற்கும் நடந்து கொள்வதற்கும் இடையில் பெரிய வெளி உள்ளது. இதை விளங்கி இதற்கான மாற்றத்தை செய்வதற்கான அறிவைப் பெறவேண்டுமானால், மேற்கு நாடுகளில் வெள்ளையரல் லாதார், கறுப்பர்கள் என்போரின் பின்னணியில் வெள்ளையராக இருத்தல் என்பது என்ன என்பதை விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். வெள்ளையானது கறுப்பிலிருந்து வேறுபட்டது என்பதை உணர்வது முக்கியம்; சமத்துவத்தைப் பெறவேண்டுமானால், இந்த வேறுபாட்டின் கூறுபாடுகளைக் கண்டுணர்வதோடு எமது அனுபவங்களையும், உணர்வுகளையும் வெளிக்கூறுதலும் வேண்டும்.

இனரீதியாகத் தம்மை விவரிக்கும்படி ஒரு வெள்ளையரை கேட்பது சர்ச்சையை கிளப்பக்கூடிய பதில்களை வெளிக் கொண்டு வரும். வெள்ளையாந்தன்மையும் அதனோடொட்டிய சிறப்புரிமைகளும் சர்ச்சைக்கிடமற்றனவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன; இதனால் இனரீதியாக இனங்காணலோ இனஞ்சார்ந்த நடவடிக்கைத் திட்டமோ அவசியமில்லை எனவும் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் கறுத்தமக்களைப் பொறுத்தவரையில் அப்படியான ஒரு குழுத் தனித்துவம் (group identity) இருப்பதாக வெள்ளையர் நினைக்கிறார்கள்; இதன் விளைவாக “அவர்கள்”, “அவர்களுக்கு”, “அவர்களால்” சொற்களை பயன்படுத்தும் உரிமை கொண்டவர்களாகவும் நினைக்கிறார்கள். எனினும் கறுத்த மக்களுக்கு எதிரான வெறுப்பைக் காட்டும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் அப்படியான ஒரு வெள்ளைக்குழுத் தனித்துவப் போக்கை வெள்ளையர்கள் வெளிக்காட்டுகிறார்கள். பஸ் தரிப்பிடம், பெருங்கடைச் சந்தைகள், பொது விடுதி, வேலைத்தலம் போன்ற இடங்களில் கறுத்த மக்களை இழிவாகக் காட்டும் மொழிகளில் அவர்கள் உரையாடுவதையும் நடந்து கொள்வதையும் காணலாம்; சூழ்ந்திருக்கும் மற்ற வெள்ளையர்கள் தமது செயலுக்கு ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேயே அவர்கள் அவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்கள். “வெள்ளைத் தொகுதி உணர்வு” என்ற ஒன்று உண்டு; நாளாந்த வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது பொறுக்கியும் உருவாக்கியும் கொள்ளும் கறுப்பெதிர்ப்புணர்வுத் தமது சொற்களும் வசனங்களும் மேற்படி தொகுதியுணர்வுக்கு எண்ணெய் வாரக்கின்றன. இந்தச் சொற்களும் வசனங்களும் வெள்ளையரின் தலையில் நின்று சந்தர்ப்பம் வரும்போது நுண்மையாகவும், வன்மையாகவும் வெளிவந்து விடுகின்றன.

இத்தகைய பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்கு வெள்ளைக்குழு நடவடிக்கைத் திட்டம் (White group strategy) ஒன்றை உருவாக்குவதற்கான அவசியம் ஒன்று உண்டு என்பதை இங்கே வற்புறுத்த வேண்டியுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம் என்னவெனில் தனிநபர் சார்ந்த இந்தப் பிரச்சினையானது அரசியல் பிரச்சினையும் கூட என்பதை வெள்ளையர் உணராமாறு செய்தலாகும்; அதாவது, தனிப்பட்ட நபர்களின் சூட்சுமமான இந்த இனக்காழ்ப்புணர்வு (இது அவர்களை அறியாமலே பல வெள்ளையர்களால் வெளிக்காட்டப்படும் உணர்வாகவும் இருக்கலாம்) தாபனரீதியான இனக்காழ்ப்புணர்வு உருவாவதற்கும் வழி வகுக்கும். ஒன்றின்றி மற்றது இல்லை என்பதால், அதாவது ஒன்றிருப்பின் மற்றதும் இருக்கும் என்பதால் இரண்டும் கிள்ளி எறியப்பட வேண்டும்.

எந்தச் சமூகத்தின் கலாசாரமும் தேங்கி நிற்பதில்லை; சமூகத்தின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் அதற்கு ஊட்டம் கொடுக்கின்றன. வெள்ளையர்-கறுப்பர் உறவில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்திய பிரித்தானிய வரலாற்றுக் காலம் எதுவெனில், போர்வலியினால் பிரித்தானியா கறுப்பின நாடுகளைக் குடியேற்ற நாடுகளாக மாற்றிய காலமாகும். கறுப்பினத்தாரின் நாடுகளை, குறிப்பாக ஆபிரிக்க நாடுகளை, வளங்கொழிக்கும் நாடுகளாகவும் தமது நலத்துக்காக சுரண்டக்கூடிய நாடுகளாகவும் பிரித்தானியா பார்த்தது. அத்தன்றி, பிரித்தானியாவின் கைத்தொழிற்புரட்சிக்குத் தேவையான முதலைத் திரட்டுவதற்கு வேண்டிய மலிவான தொழிலாளர்களைப் பெறக்கூடிய நாடுகளாகவும் கண்டது.

கைத்தொழில் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு கறுப்பின மக்களின் கட்டாய வேலைச் சேவை இன்றியமையாததாக இருந்தது. இதனால் பிரித்தானியா கறுப்பின வரலாற்றையும் கறுப்பின கலாசாரத்தையும் இருட்டடித்து கறுப்பினத்தாரை அடிமைப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் காட்டுமிராண்டிகள் என்றும் நாகரிகமற்றவர்கள் என்றும் பறை சாற்றியது.

வெள்ளைக் கிறீத்துவத்துக்குள் அறநெறித் தலைமை தனக்கே உரியதென உறுதியாயிருந்த கிறீத்தவமதபீடமும் மேற்படி இருட்டடிப்புக்குத் துணைநின்று கிறீத்தவ சமய தூதர்களைத் துரிதமாக அனுப்பியது. பாதிரிமார் கறுப்பினர்களின் நாட்டில் செய்துவந்த பிரசாரத்தின் எதிரொலி பிரித்தானியாவை அடைந்ததும் வெள்ளையரின் வீம்பு வீங்கியது. திருந்தாச் சாதியை திருத்தப்போன திருநாட்டார் தாம் என்று பிரித்தானியா பெருமைப்பட்டது! வெள்ளையர் மேம்பட்டவர் என்ற மமதை பிரித்தானியரின் மனதில் படிந்து ஒருவித இறுமாப்பை ஏற்படுத்தியது. போர்வலியால் மேம்பட்டிருந்த பிரித்தானியா கலாசாரத் துறையிலும் வெள்ளையரே மேம்பட்டவர் என்று பிழையாக நினைக்கலாயிற்று.

ஆபிரிக்க வரலாற்றை எழுதப்போனபோதுதான் வெள்ளையரின் கண்கள் சற்றுத் திறந்தன. கானா என்ற நாடு நாகரிகத்தில் செழித்தோங்கிய காலத்தில் பிரித்தானியா “இருண்ட காலத்தில்” உருண்டு கொண்டிருந்தது என்ற உண்மை புலனாயிற்று. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் கானாவில் பல நாகரிகங்கள் தழைத்தோங்கின; கல்வி மேம்பட்டிருந்தது. திம்புக்கு என்று இடத்தில் பல்கலைக்கழகம்கூட நடைபெற்றது. உலகத்தின் கலைகளும், அறிவியல்களும் வளர்வதற்கு கறுப்பினத்தாரின் கலைகளும் விஞ்ஞானமும் பெருமளவில் உதவியுள்ளன. இவை யெல்லாம் பிரித்தானியர் கானாவை அர

சியல், இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முன்னர் இருந்து வந்த நிலைமைகள்.

வெள்ளை ஆண்களும் பெண்களும் ஆபிரிக்கக் கலாசாரத்தைச் சூறையாடி நிறையழித்தார்கள் என்பது வரலாறு. கறுப்புச் சமூகங்களை சின்னாபின்னப்படுத்தவும் கறுப்புக்குடும்பங்களைப் பிரிக்கவும் அவர்களின் சொத்துக்களை அபகரிக்கவும் மட்டுமே வெள்ளையர்கள் கறுப்பினத்தாரின் துணையை நாடினார்கள். அடியை வியாபாரத்திற்காக உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டபோது இலட்சக்கணக்கான கறுப்பின மக்கள் உயிரிழந்தார்கள். அடிமை வியாபாரத்தின் உட்பொருளும் உண்மையும் பிரித்தானிய பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படவில்லை. தம்மினத்தார் இலட்சக்கணக்கில் வெள்ளையரால் அடிமை வியாபாரத்தின் பேரில் உயிரிழந்தார்கள் என்பதைப் பிரித்தானியப் பொது மக்களுக்கு அறிவிக்கும் ஆற்றல் ஆபிரிக்க மக்களுக்கு இருக்கவில்லை.

வெள்ளையர்கள் கறுப்பினத்தவரை இன்னமும் பட்டிக்காட்டான்களாகவும், பேதைகளாகவும், கையாலாகாதவர்களாகவும் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “கறுப்பினத்தவரைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்” என்று வெள்ளையர் ஒருவரைக் கேட்டால், மேற்படி கருத்தையே சொல்லுவார். புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், திரைப்படங்கள், வானொலி, கல்லூரி, அரசாங்கம் என்பனவும் கறுப்பினத்தாரைப் பாதிக்கும் செய்திகளையே வெள்ளையருக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரசாரத்திலிருந்து வெள்ளையர் ஒருவர்தானும் தப்பியிருக்க முடியாது. சொல்லப்போனால், கறுப்பினத்தார் தப்பியிருக்க முடியாது.

கறுப்பினத்தாரைப் பாதித்த மேற்படி பாதிப்பிலிருந்து விடுபடக் கறுப்பினத்தவர் முயன்று வருகின்றார்கள். இந்தப் போராட்டத்திற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. கறுப்பின மக்கள் பலர் அடிமை வியாபாரத்திற்கு எதிராகப் போரிட்டார்கள்; எனினும் வெள்ளை நாடுகளின் பலமும் பிரசாரமும் கறுப்பினத்தாரை வெறும் பாண்டங்களாகவும் வெள்ளையரின் சொத்துக்களாகவும் நோக்க உதவின. இதன் காரணமாக அடிமைமுறையை ஒழிப்பதற்கான சட்டம் பிரித்தானியாவில் இயற்றப்பட்டபோது, அடிமைகளை இழக்கும் அடிமைச் சொந்தக்காரருக்கு கட்டாடு கொடுக்கவென இருபது கோடி பவுண்டுகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.

மேற்படி செயலின் குற்ற உணர்வு இன்றுவரை பிரித்தானியாவில் வெள்ளையர் பலரைச் சாம்பிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்தேறிய, தமது கட்டுப்பாட்டுக்கப்பாற்பட்ட செயல்களுக்காக இப்போது கழிவிர்க்கக் கொள்ளவேண்டியதில்லை என்று அவர்கள் சமாதானம் சொல்லத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதும் சரிதான். ஆனால் அவ்வளவில் நின்றாவிடக் கூடாது. இனிமேலாவது அந்த நிலையை நிவர்த்திக்க வேண்டும். பொய்மையையும் போலியையும் அடிக் கற்களாக வைத்துக்கொண்டு நாணயமான உறவுகளை கட்டி எழுப்பமுடியாது. வெள்ளையரின் நாளாந்த நடவடிக்கைகள் பழைய வரலாற்றின் பின்னணியில் நடைபெறுவதால் வெள்ளையர் இந்த விடயத்தை பொறுத்தவரையிலாதல் வெள்ளை வரலாற்றை மறக்க வேண்டும். வரலாற்றை ஒரு கரையில் வைத்துக்கொண்டு சமூகமான உறவை வளர்க்க முயல்வது நடவாத காரியம்.

சமசந்தர்ப்பம் என்ற பிரச்சினையைப் பிடித்துக் கொண்டு வெள்ளையரும் கறுப்பரும் பிணைபடுகிறார்கள். இந்த விவாதத்தில் ஈடுபடுவது இனத்துவேசப் பிரச்சினைகளில் ஈடுபட வழிகோலுகிறது. ஓரினம் மற்ற ஒரு இனத்தின்மீது கிரமரீதியான ஆதிக்கம் செலுத்துவதன் இனத்துவேசம்/இனக்காழ்ப்பு/இனவெறி என்பது; ஓர் இனம் மற்ற இனத்தைவிட தன்னினம் மேம்பட்டது என்று இறுமாப்பதும் இனத்துவேசமே. பிரித்தானியா தொடர்பில் இந்த வரை விலக்கணத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, அரசாங்க மட்டத்திலும் தாபன மட்டத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வலு யாரிடம் உள்ளது என்பதை நோக்குதல் வேண்டும். பிரித்தானியாவிலும் சரி, உலகெங்கிலும் சரி அந்த வலு வெள்ளை மக்களின் கையிலேயே உள்ளது. கல்வி நிறுவனங்கள்,

சட்டத்துறை, நீதித்துறை, கிறித்துவக் கோயிற் சபைகள், மத்திய அரசாங்கம், உள்ளூர் அரசாங்கம் ஆகியவற்றின் தலைமைப் பீடங்கள் வெள்ளையரின் கைகளில் உள்ளன. அவர்கள் அங்கே பின்பற்றுவது வெள்ளைக் கலாசாரமும், வெள்ளைக் கோட்பாடுகளும். மேற்படி தாபனங்களுக்கிடாகவே கொள்கைத் திட்டங்களும், வழக்காறுகளும் நிலைநாட்டப்படுகின்றன. இந்தக் கொள்கைகளும் வழக்காறுகளும் வெள்ளையர்க்குச் சாதகமானவையாகவும் கறுப்பருக்குப் பாதகமானவையாகவும் உள்ளன. இது நிதர்சனமான உண்மையென்பது ஆராய்ச்சியின் பயனாகத் தெரிய வந்துள்ளது. ஆகவே பிரித்தானியாவில் இருப்பது வெள்ளை இனத்துவேசம். ஆகவே அது ஒரு வெள்ளைப் பிரச்சினை.

வெள்ளை இனத்தவரிடையே தப்பிப்பிராயங்கள் இருப்பது போலவே கறுப்பின மக்களின் மத்தியிலும் உள்ளன. ஆபிரிக்க-கரிபிய மக்களுக்கும் ஆசிய மக்களுக்கிடையேயும் தப்பிப்பிராயங்கள் உள்ளன. ஆனால் கொள்கைத் திட்டங்களையோ ஒழுக்காறுகளையோ வகுப்பதற்கான வலு இவருள் எவரிடமும் இல்லையாதலால் ஒருவரை ஒருவர் அடக்கும் ஆற்றல் இவர்களுக்கு இல்லை. அந்த ஆற்றல் வெள்ளைத் தாபனங்களிடம்தான் உள்ளன.

பிரித்தானியாவில் வாய்ப்புக் குறைந்த/வாய்ப்பு குறைக்கப்பட்ட/வாய்ப்பிழக்கப்பட்ட கூட்டத்தினர் உள்ளனர். இவருள் சிலர் வெள்ளை நிற்கூட்டத்தினரும் அடங்குவர். இக்கூட்டத்தினருக்குப் பாரிய சங்கடங்கள் பல உள்ளன. பிரித்தானியாவிற்கும் அயர்லாந்திற்கும் இடையிலான பிரச்சினை இப்படியான ஒன்று; அதாவது செமிட்டிக்கு எதிரான இனத்துவேசப் பிரச்சினை. அயர்லாந்து மக்களும் யூத இன மக்களும் இப்பிரச்சினையால் பாதிக்கப்படுவது கண்கூடு. ஆனால் அயர்லாந்து நாட்டினரும் யூதரும் வெள்ளையினத்தவராதலால் வெள்ளை இனத்துவேசம் நிலவுவதற்கு அவர்களும் காரணராய் உள்ளனர். ஆனால் அவர்களும் ஏதேனும் ஒருவகையில் ஒடுக்கப்படுவதால் பிரச்சினையை புரிந்து கொள்ள அவர்கள் தயாராக உள்ளனர். எல்லா வசதியினங்களையும்/வாய்ப்பின்மைகளையும்/ பிரதிகூலங்களையும் கணக்கில் எடுக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கும்வரை சமவாய்ப்பு/சமசந்தர்ப்பம் இயலாததாகும். யாரிடம் வலுத் தங்கியுள்ளது என்பதைப் பகுத்துப் பார்க்கும்போது ஒடுக்கப்படும் கூட்டத்தினர் முன்னணிக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றார்கள். இனத்துவேசத்துக்கு எதிராக போரிடுவோர் இதை வைத்துக்கொண்டு, தமது செயற்திட்டங்களை வகுக்கக்கூடியதாக உள்ளது. இனத்துவேசம் கறுப்பின மக்களைப் பலவீனர்களாக ஆக்குகின்றது என்பது பல வெள்ளையருக்குத் தெரியும். ஆனால் இனத்துவேசம் தம்மையும் எவ்வாறு தகர்க்கிறது என்பது வெள்ளையருக்குப் புரிவதில்லை. உயர்வானதும் ஆதிக்கம் கொண்டதுமான ஒரு நிலையைப் பேணவேண்டுமானால், சில பொய்மைகளையும் கட்டுக் கதைகளையும் நம்பியே ஆக வேண்டும். இந்தப் பிழையான நம்பிக்கை பல்வினப் பிரித்தானியாவில் குழப்பத்தையும் முரண்களையும் தோற்று விக்கிறது. இக்குழப்பத்திற்கும் முரண்களுக்கும் தீர்வு காண்பது கடினம். வெள்ளையராய் இருந்தால் எப்படி இருக்கும் கறுப்பராய் இருந்தால் எப்படியிருக்கும் என்பதை உண்மையில் உணர்வது தீர்வைத் தரக்கூடும். இன அடிப்படையில் பாகுபாட்டுக்கோ துன்புறுத்தலுக்கோ உள்ளாவோர் மவுனமாய் இருந்து கஷ்டப்படக்கூடாது. அவர்கள் தாமுற்ற கொடுமையைப் பிறர்க்கும் உணர்த்தி, பரிகாரம் தேட முயல் வேண்டும்.

வெள்ளையாம் தன்மையை உற்றுநோக்குதலும் ஒருவகையான விடுபாடே. மற்றவர்களைச் சமத்துவமானவர்களாக, வேறினத்துச் சமத்துவமானவர்களாகக் காணல் மனித உறவை மேம்படுத்தும். கறுப்பினத்தார் அவர்களது நீண்டகாலப் போராட்டத்தின் மூலம் இப்படியான ஒரு பார்வையை வளர்த்துள்ளார்கள். இதன் மூலம் வெள்ளையரையும் அவர்கள் விடுவித்துள்ளார்கள். இலங்கையிலும் ரெனி நாட்டிலும் நாம் நடத்தும் சமத்துவப் போராட்டம் எமக்கு மட்டுமன்றி ஏனையோருக்கும் விடுதலை கொடுப்பதற்கான போராட்டமே என்பதை நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும்.

விசாரம்

“தமிழன் என்ற முறையில் சிறீஸ்கந்தராஜாவால் இலங்கையில் வாழ முடியவில்லை. அவரது உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் அவரது இல்லம் விமானக்குண்டு வீச்சுக்கு இலக்காகியது. அதிர்ஷ்டவசமாக அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் காயமெதுவுமின்றித் தப்பினர். சிலநாட்களின் பின் அவர் குற்றச்சாட்டேதுமின்றி பொலிசாரால் கைதுசெய்யப்பட்டார். பலமுறை பொலிசாரால் தாக்கப்பட்டு, காயப்பட்ட நிலையில் இருபத்திநான்கு மணித்தியாலங்களுக்குப்பின் விடுதலை செய்யப்பட்டார். சிறீஸ்கந்தராஜா ஒரு மலேசியக் கடவுச் சீட்டைப் பெற்று, கனடா செல்லத் தீர்மானித்தார். துரதிருஷ்டவசமாக, ஹீத்ரோ விமான நிலையத்தில் ஒருநாள் தரிக்கவேண்டிய நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் ஒரு மலேசியப் பிரசை என்பதை, பிரித்தானிய குடிவரவு அதிகாரிகள் நம்பவில்லை. எனவே அவரையும், அவரது குடும்பத்தினரையும் ஓரிரு நாட்களில் தடைமுகாம் ஒன்றிற்கு மாற்றம் செய்தார்கள்.”

அகதியான சிறீஸ்கந்தராஜா விடயத்தில் பிரித்தானிய குடிவரவு அதிகாரிகள் எடுத்த முடிவு சரியானதா? சிறீஸ்கந்தராஜா தொடர்பாக எடுக்கவேண்டிய மேல் நடவடிக்கை என்ன? அவர்கள் உண்மையான அகதிகள்தானா? பிரித்தானியாவுக்கு வருவதைத் தமிழர் ஏன் விரும்புகிறார்கள்? இலங்கையில் நிகழும் யுத்தம் தொடர்பாக பிரித்தானியா என்ன செய்ய முடியும்? ஐ.நா. ஸ்தாபனம் என்ன செய்கின்றது?

1993 மார்ச் 23 ல், நெடிங் லெய்ட்டன் பார்ச் பாடசாலையில் A/L மாணவர்களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட “ஐரோப்பா வரவேற்கிறது” என்ற மகாநாட்டில் மேற்படி சம்பவ ஆய்வு சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளே இவை.

அறுபதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள், பல்வேறுநாடுகளில் இருந்து பங்குபற்றிய இம்மகாநாட்டில், தமிழ் தகவல் நடுவத்தின் பிரதிநிதியாக செல்வி கோபிகா சோதிராஜா பங்குபற்றி சரியான முறையில் விளக்கங்கள் அளித்துத் தன் கடமையைச் செய்தார்.

மேற்படி கேள்விகளுக்கு இம்மகாநாட்டில் பங்குபற்றிய பெரும்பாலான மாணவர்கள், சிறீஸ்கந்தராஜா குடும்பத்தினர் மலேசியக் கடவுச்சீட்டைப் பெற்று தம் பிறந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறியதற்கான உண்மைக் காரணம் தமது உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவே என்பதை ஏற்க மறுத்தார்கள். மேலும் அவர்கள் பிரித்தானியாவில் தஞ்சம் கோருவதையும் மறுத்து விவாதித்தார்கள். இதனைக் கவனித்து அதிர்ச்சியடைந்த செல்வி கோபிகா, இலங்கைத் தமிழர்களின் உண்மையான நிலையினை இவர்கள் அறியாதவர்கள் என உணர்ந்து, கீழ்க் கண்டவாறு தனது சொந்த அனுபவங்களை எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் தமிழர்களின் உயிராபத்தான நிலையினை உணர்த்தி பங்குபற்றும் மாணவர்களை சரியான சிந்தனைக்கும் முடிவுக்கும் இட்டுச் சென்றார்.

“இலங்கையின் வடபகுதியில் வாழ்ந்த நான் இரண்டு வருடங்களுக்கும் மேலாக மின் ஒளியை அனுபவிக்கவில்லை. அத்தியாவசிய உணவே கிடைப்பது அரிது. பல வேளைகளில் உணவின்றியும் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. சவர்க்காரம், சமையல் எண்ணெய் என்பன எமக்கு ஆடம்பரப் பொருள்களாயின; பால் உணவு, சொக்கலேட், பிஸ்கட் என்பனவற்றை எம் ஊர் குழந்தைகள் இரண்டு வருடங்களாக கண்டதில்லை. தலைவலி மாத்திரை(Panadol)க்குக்கூடத் தடை. ஏற்பு ஊசித் தட்டுப்பாட்டினாலும் போஷாக்கு இன்மையாலும் இறக்கும் குழந்தைகள் பல. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமே 100க்கு மேல் குழந்தைகள் இறந்திருப்பதாக கணிப்பு ஒன்று கூறுகிறது. பள்ளிக்கூடங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதில்லை. அப்பியாசக் கொப்பிகள் எமக்கு கிடைப்பது அரிது. விளக்கொளியில் படிப்பது சாத்தியமில்லாததால் சூரிய ஒளியில்தான் எம் கல்வி தங்கியுள்ளது. மிதிவண்டிப் பயணமே எமக்குக் கதி. ரயில், மோட்டார் வண்டிப் பயணம் எமக்கு எட்டாத பழங்கள். ரயில் வண்டியைக் கண்டிருந்த பாலர் பலர். தரையில் ஓடுவன பற்றி அறியமாட்டா ரெனினும், விண்ணில் பறப்பவை எவை என்றால் எந்தக்

குழந்தையும் பதில் தரும். இதனைத் தெரியாதிருந்தால் உயிராபத்து என்பதும் அவர்கள் அறிந்த விடயம். ஹெலி, சகடை, பொம்மர் என்று நாம் அவற்றை அறிந்து வைத் திருந்தோம். ஹெலியும் சகடையும் வந்தால் நாம் நிதானமாகப் பதுங்கு குழிக்குள் செல்வோம். பொம்மர் இரைச்சல் என்றால் எல்லோருமே நான் முந்தி, நீ முந்தித்தான். ஷெல் வீச்சென்றால் தொடங்கியபின்தான் ஓட முடியும். ஆகவே பலர் ‘ஷெல்’ வீச்சுக்குள்ளாகி இறந்துபட்டும் உள்ளனர். எமது அயலவர் வீடு விமானக்குண்டு வீச்சுக்கு இலக்கானதில், 7 நாள் குழந்தை மட்டுமே தப்பியது. பயங்கரவாதிகளின் இலக்குகளையே விமானங்கள் தாக்குவதாக அரசு கூறினாலும் பொதுமக்களே பெரிதும் தாக்கப்படுகின்றனர் என்பது நாம் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை.

கண்முடித்தனமான விமானக்குண்டு வீச்சு, ஷெல் தாக்குதல் என்பன முதியோரையும், குழந்தைகளையும் தாய்மாரையும் மிகவும் பாதிக்கின்றன. பொருளாதாரத் தடை தமிழ்ச் சமூகத்தையே வலுவழக்கச்செய்து அழிக்கும் இலங்கை அரசின் ஒரு சதித் திட்டமாகவே அமைந்துள்ளதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நாடு சுமுகமான நிலையிலும் மக்கள் பாதுகாப்பான நிலையிலும் இருந்தால் சிறீஸ்கந்தராஜா போன்றவர்களும் நானும் போலிக் கடவுச்சீட்டைப் பெற்று வெளிநாடு வரத் தேவையில்லை. தமிழர் இலங்கைக்குச் சொந்தமானவர்கள் இல்லை. தமிழர் அங்கிருப்பின் அவர்கள் இரண்டால் தர பிரசைகள் என்ற கணிப்பில் தமிழருக்கெதிராகப் போரிடும் அரசாங்கம் எமது உயிர்களைப் பொறுப்பேற்குமா? ஏற்காது என்ற உண்மையை அனுபவித்து முற்றாக அறிந்தே நாம் இலங்கையை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்து வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புக முனைகின்றோம் என்று மகாநாட்டில் பங்கு பற்றியோருக்கு விளக்கமளித்தார்.

அகதிகளாக வரும் இலங்கைத் தமிழருக்கு இருப்பிடம் வழங்குவது பிரித்தானியரின் தார்மிகக் கடமை என வலியுறுத்திச் சொன்னார். அத்துடன் இலங்கை பிரித்தானியாவின் குடியேற்ற நாடாக இருந்ததையும் நினைவூட்டினார். மேலும் ஆங்கிலேயர் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்கியபோது அரசியல் யாப்பில் சிறுபான்மையோருக்குப் பூரண பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தத் தவறியமையையும் எடுத்தியம்பினார். தமிழரின் இன்றைய நிலைக்கு இதுவும் காரணம் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்ட, கோபிகா தவறவில்லை.

பிரித்தானியாவிலும் கனடாவிலும் முன்பிருந்தே வசிக்கும் தமிழர்களுடன் இலங்கைத் தமிழர் நல்ல தொடர்பு கொண்டிருந்தமை விரிந்தையல்ல. புகலிடம் தேடும் தமிழர் இந்த உறவின் அடிப்படையில்தான் இந்நாடுகளை வந்தடைகிறார்கள் என்றும் கூறினார்.

தொடரும் யுத்தம் பற்றி பிரித்தானியா என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு, திருப்தியான ஒரு தீர்வு வரும்வரை இலங்கைக்கு வழங்கப்படும் நிதி உதவிகளை இடைநிறுத்தம் செய்தலே சாலச் சிறந்தது என்று பதிலளித்தார் கோபிகா. ஐ.நா.வை பொறுத்தவரை அது எதுவுமே செய்யாத நிலையே இன்றுள்ளது என்பது கோபிகாவின் வாதம். இதற்குக் காரணம் இலங்கையில் தமிழர் எதிர்நோக்கும் பயங்கரத்தை பலரும் அறியாதிருந்தலே என்றும் கோபிகா விளக்கினார். எவ்வாறாயினும் ஐ.நா. அகதிகள் உயர் ஸ்தானிகராலயம் அகதிகளின் கஷ்டங்களைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளது. ஆனால் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருப்போர் அதன் அறிவுறுத்தல்களை உதாசீனம் செய்வதால் சிலவேளைகளில் அது செயலிழந்து நிற்கிறது.

“பிரித்தானியாவிலோ அல்லது இலங்கையிலோ வெறும் பார்வையாளராக வாழ நான் விரும்பவில்லை. ஒரு பங்காளியாக இருக்கவே விரும்புகிறேன். இந்த மகாநாட்டில் நான் பங்குகொள்ள முன்வந்ததற்கும் காரணம் இதுவே. அதிர்ஷ்டவசமாகத் தப்பித்து வன்முறைப்பீதியற்று உயிர் ஆபத்தினை நோக்காத நிலையில் உள்ள நாம் எல்லோரும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியது ஒன்றுள்ளது. எவர் பக்கம் கடவுள் உள்ளார் என நம்புகிறோமோ அம்மக்கள் சார்பில் நாம் எல் லோரும் ஏகோபித்துக் குரலெழுப்ப வேண்டும். இதில் தவறுமோமாயின் கடவுளிருப்பதையே மறுத்தவர்களாவோம்”, என்கிறார் கோபிகா. □

ஆய்வுத் தகவல்கள் பலகணி

நூலகம்

பாதுகாப்பு, புலனாய்வுக் கல்விக்கான கனடியச் சங்கம்

பாதுகாப்பு, புலனாய்வுக் கல்விக்கான கனடியச் சங்கம்: 93 யூன் 5-6 ஆம் திகதிகளில் இச்சங்கத்தின் வருடாந்த மாநாடு ஒன்டாரியோ, ஒட்டாவாவில் உள்ள கார்ல்டன் (Carleton) பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெறவுள்ளது. பாங்கு கொள்வோரும், கட்டுரைகளும் வேண்டப்படுகிறது.

தலைப்புகள்: புலனாய்வு வழிமுறைகள், அரசியற் குற்றச் செயல்கள், பயங்கரவாதம், தீவிரமற்ற வன்முறை பாதுகாப்பு விடயங்கள் என்பன.

விபரங்கள் பெற நாடவேண்டியவர்: Jeffrey Ian Ross, Conference Co-ordinator, University of Lethbridge, Alberta, Canada TIK 3M4. Tel: +403 329 2573 Fax: +403 382 7108.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் மகாநாடு

அவுஸ்திரியாவின் வியன்னா நகரில் 93 ஜூன் 14 முதல் 25 ஆம் திகதி வரை மனித உரிமைகள் சர்வதேச மகாநாட்டிணைக் கூட்ட ஐ.நா.பொதுச்சபை தனது 45/155 இலக்கத் தீர்மானத்தின்படி முடிவெடுத்துள்ளது. நெருக்கடியான ஒரு காலத்தில் இம்முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பனிப்போர் முடிவு பெரு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சர்வதேச உறவுகளில் கூடிய சுறுசுறுப்புடன் இயங்கும் நிலையினை ஐ.நா. நெருங்கியுள்ளது. மனித உரிமைகள் பேணப்படுதல், மேம்பாட்டில் கூடிய செயல் விளைவுடையதாக இருக்கும்வகையில் ஐ.நா. மனித உரிமைகள் செயல்திட்டம் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும் என உணர்ந்தமையை இத்தீர்மானம் பிரதிபலிக்கிறது. முதற்கூட்டமாக Tehran நகரில் 1968 இல் நடந்த மனித உரிமைகள் சர்வதேச மகாநாடு நடந்து 25 ஆண்டுகளின் பின் ஐ.நா. பொதுச்சபை தற்போது இம் மறுபரிசீலனையை நாடியுள்ளது. ஆகவே, வியன்னாவில் கூடும் இம்மகாநாடு அடுத்த நூற்றாண்டிற்கான மனித உரிமைகள் செயல்திட்டத்தை வடிவமைப்பதாக இருக்கும்.

விண்ணப்பங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: Mr. Riera; DG VIII, Office G12 8-6, Commission of the European Communities; 200 Rue de la Loi, Bruxelles 1149, Belgium. Tel: +32/2 299 3243 Fax: 32/2 299 2911.

சுவிற்சலாந்து: AUPER 2 கணணி

93 ஜனவரி 1 ஆம் திகதி தொடக்கம் வெளிநாட்டவர், அகதிகள், தஞ்சம் கோருவோர் ஆகியோரின் விபரங்களை AUPER 2 என அழைக்கப்படும் கணணி ஒழுங்குமுறையில் சுவிஸ் அதிகாரிகள் பதிவு செய்கின்றனர். ஒருவரின் பெயர், முகவரி, வேலை இடம் என்றவற்றுடன் மேலதிகமாக அரசியல்/மதச் செயற்பாடுகள், இனப்பண்பு, சமூகசேவை நலன் கொடுப்பனவு என்ற விவரங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பிரதேச (cantonal) காவல் துறையினரும், சமூக சேவை நலன் அலுவலரும் இக் கணணி ஒழுங்கு முறையை பாவிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. இக்கணணி ஒழுங்குமுறை சட்ட வரம்பிற்குள் வரா விட்டாலும் உரிமைக்கட்டளை (ordinance) என்ற வரையறைக்கு உட்பட்டமையால் பாராளுமன்றம் அதனை அங்கீகரிக்கவோ அல்லது அதையிட்டு பரிசீலிக்கவோ முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. □

தமிழர் வரலாறு, பண்பாடு, அரசியல், சமூக, கலை, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் மற்றும் இன்று தமிழர் வாழும் நாடுகளிலும் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. கடல்கடந்து வாழும் நமக்கு அவை பற்றிய தகவல்களை அறிய வாய்ப்பு அதிகம் இல்லாமலே இருக்கிறது. அத்தகைய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பற்றிய தகவல்கள் இப்பகுதியில் தொடர்ந்து இடம்பெறும். இதன் மூலம், அவ்வாறான நூல்கள், சஞ்சிகைகளைப் பற்றி அறிவதோடு, அக்கறையுள்ளவர்கள் அவற்றினைப்பெற்று, வாசித்துத் தமது அறிவினையும், ரசனையையும் வளர்த்துக் கொள்ளவும் உதவுமென நம்புகிறோம்.

நூல்கள் சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவோர் எமக்கு அவற்றினை அனுப்பி வைப்பதன் மூலம் அல்லது அவை பற்றிய தகவல்களை தருவதன் மூலம், இப்பகுதியில் அவை பற்றிய தகவல்கள் வெளிவர உதவலாம். ஆர்.

நூல்: யாழ்ப்பாண இராச்சியம் (கலாநிதி சி. பத்மநாதன், கலாநிதி சி. சிற்றம்பலம், திரு.புஷ்பரத்தினம், திரு.செ. கிருஷ்ணராஜா, திருமதி. கிருஷ்ணகுமார், திரு.வி.சிவசாமி ஆகியோரது கட்டுரை களின் தொகுப்பு.) பதிப்பாசிரியர்: கலாநிதி சி.சிற்றம்பலம். வெளியீடு: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். விலை: ரூபாய்: 450.00

நூல்: காகம் கலைத்த கனவு (கவிதைகள்) ஆசிரியர்: சோலைக்கிளி, வெளியீடு: நோர்வே சுவடுகள் பதிப்பகம் விலை: இந்திய ரூபாய்: 20.00. கிடைக்குமிடம்: பொன்னி, 25, அருணாசலபுரம் பிரதான சாலை, அடையாறு, சென்னை-20.

நூல்: முகம் கொள் (கவிதைகள்) ஆசிரியர்: சி. பி.அரவிந்தன் வெளியீடு: கீதாஞ்சலி வெளியீடு விலை: இந்திய ரூபாய்: 20.00 கிடைக்குமிடம்: ஸ்நேகா 7, லஸ் சர்ச் ரோடு, முன்றாவது மாடி, மைலாப்பூர், சென்னை-4.

சஞ்சிகை: சுயமங்களா (கலை இலக்கிய மாத இதழ்) ஆசிரியர்: கோமல் சுவாமிநாதன் வெளியீடு: ரஞ்சனி டிரஸ்ட், 21, மகாலட்சுமி தெரு, சென்னை-17 ஆண்டுச் சந்தா: (விமான மூலம்) இந்திய ரூபாய்: 400.00

சஞ்சிகை: கணையாழி (கலை இலக்கிய மாத இதழ்) கௌரவ ஆசிரியர்: இந்திரா பார்த்த சாரதி விநியோகம்: முகாமையாளர், பரதன் பப்ளிகேஷன்ஸ், 47, ஜவஹர்லால் நேரு சாலை, சென்னை-600 097. வருடச் சந்தா(விமான மூலம்): இந்திய ரூபாய்: 500.00 □

நாற் சேர்க்கைப் பட்டி

1948 இல் ஐ. நா. பிரகடனமாக ஆரம்பித்த மனித உரிமை என்ற கோட்பாடு தற்போது பெருவளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. மனித உரிமை உண்டென்பதை அறியாத இடத்து மக்கள் தமது பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்த முடியாது. தனிமனிதரோ அன்றி ஒரு ஸ்தாபனமோ மனித உரிமை மீறப்படுதலை அறிந்திராவிட்டால், பாதுகாப்பிற்கென ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியாது. எனவே மனித உரிமை பாதுகாக்கப்படுவதற்கும் முன்னெடுக்கப்படுவதற்கும் அனைவருக்கும் இன்றியமையாதது தகவல் கிடைக்கும் நிலையே.

பெரும்பாலும் மனித உரிமை பற்றிய தகவல்கள் இல்லாமல் இருப்பது அரிது. ஆனால் அத்தகவல்கள் இருக்குமிடத்தை நாம் அறியாமல் இருக்கக்கூடும். அதேவேளை, தகவலினைச் சேமித்து வைப்போர் இதனை வேண்டி நிற்போருக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் வழிமுறையற்றும் இருக்கக்கூடும்.

மனித உரிமைப் பாதுகாப்பினையும் முன்னெடுத்தலையும் முக்கியமாக மனிதில் கொண்டு, தமிழ் தகவல் நடுவத்தில் உள்ள பிரசுரங்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லும் நோக்குடன், 'மீட்சி'யில் நூல் விவரணப் பட்டியல் மூலம் தொடர்ச்சியாக அறியத்தரவுள்ளோம். பிரசுரங்களில் அடங்கிய விபரங்கள் 'பொருள்' என்னும் தலைப்பின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்.

இப்பத்திரங்கள் சம்பந்தமான மேலதிக விபரங்களை நூலகரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

GFL 1

Ragupathy, P

Tamil Social Formation in Sri Lanka: a historical outline, Madras: Institute of Research and Development; 1986.

பொருள்: தமிழர் வரலாறு/ தமிழர் தாயகம்/ குடியேற்றங்கள்/ சமூகம்.

GFL 234

Rajanayagam, Dagmer Hellman

The Concept of a 'Tamil Homeland' in Sri Lanka - its meaning and development, Australia: Journal of South Asia, Vol.XIII, No: 2,1990.

பொருள்: வரலாறு/ தமிழர்கள்/ இனப் பிரச்சினை/ தமிழர் தாயகம்/ தமிழ் அரசியல் கட்சிகள்/ போராட்டக் குழுக்கள்.

SHR 662

Tambiah,S.J.

Sri Lanka: EthnicFratricide and the Dismantling of Democracy,Chicago: TheUniversity of Chicago Press;1986

பொருள்: வரலாறு/ அரசியல் கலவரங்கள்.

SHR 634

Peebles Patrick

Colonisation and Ethnic Conflict in the Dry Zone of Sri Lanka, USA: The Journal of Asian Studies; 1990.

பொருள்: இனப் பிரச்சினை/ குடியேற்றத் திட்டங்கள்/ தமிழர் தாயகம்/ வரலாறு.

GFL 247

Abdul Raheem, M.S.

யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்களின் வரலாறும் பண்பாடும் யாழ்ப்பாணம்: இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகம்; 1979

பொருள்: வரலாறு /முஸ்லிம்கள் /கலாசாரம் / சமயம்/கழகங்கள்.

SHR 653

Towards a Just Peace: Seminar papers.

London: International Federation of Tamils, 15 Feb 1992.

பொருள்: தமிழ் ஈழம்/ அரசியல் தீர்வுகள்/ சமாதானம்/ சுயநிர்ணய உரிமை விடுதலைப் புலிகள்/ ஆயுதப் போராட்டம்.

SHR 635

Pfaffenberger, Bryan

The Political Constitution of Defensive Nationalism: The 1968 Temple-Entry Crisis in Northern Sri Lanka. USA: The Journal of Asian Studies; 1990.

பொருள்: யாழ்ப்பாண சாதி முரண்பாடுகள்/ சமயச் சீர்திருத்தம்/ தீண்டாமை ஒழிப்பு/ ஆலயப் பிரவேசம்/ தேசியம்/ மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகள்.

SHR 622

Sri Lanka: Censorship Prevails. No.5, London: The International Centre Against Censorship, October 1991.

பொருள்: தணிக்கை/ பத்திரிகையாளர்கள்/ ஆள்கடத்தல்/ பதவியிறக்கம்.

SHR 623

The Disappeared in Sri Lanka. The report of the European Human Rights Delegation to Sri Lanka and documents on Human Rights Abuses, London: The Friends of Disappeared in Sri Lanka.

பொருள்: காணாமற் போதல்/ கிழக்கு மாகாணம்/ தென் பகுதி/ ஐரோப்பிய நாடாளுமன்றம்.

GFL 237

கௌரி

அகதி: ஒரு கவிதை Canada Social Research Circle, 1991.

பொருள்: கவிதை/ இலக்கியம்/ தமிழர்கள்.

SHR 636

பாலம்

யாழ்ப்பாணம், தொடர்பகம்; 2 July 1991.

பொருள்: மனித உரிமைகள்/ பொருளாதாரத் தடை/ உணவு விநியோகம்/ பொருளாதாரம்.

OHR 6

Brifing on the government's asylum bill. London: Refugee advisers support unit; 1991.

பொருள்: தஞ்சச் சட்டமூலம்/ தடுப்புக்காவல்/ குடி வரவு விதிகள்/ மேன்முறையீடு/ அகதிப் பிரயாணிகள் விமானக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம்/ வீட்டு வசதிகள்.

SHR 649

விடுதலையின் கைதிகள்

பொருள்: மனித உரிமை மீறல்கள்/ விடுதலைப்புலிகள்/ தடுத்து வைத்தல்/ சித்திரவதை.

நூல் அறிமுகம்

சாதி அமைப்பியலின் மூலவோர்கள்

ஆசிரியர்: **LOUIS DUMONT**
 நூல்: **HOMO HIERARCHICUS: The Cast System and It's Implications**
 வெளியீடு: **The University Of Chicago Press, Chicago and London**
 கிடைக்குமிடம்: **Dillons, 82, Gower Street, London WC1**
 விலை: **£14.75**

1966இல் பிரெஞ்சு மொழியில் வெளிவந்த இந்நூல், பின்பு 1970இல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. அபரிமிதமான விற்பனையைப் பெற்ற இந்நூல், பல திருத்தங்களுடன் அண்மையில் வெளிவந்தது. உலகின் பிரபல பல்கலைக் கழகங்களில் மானிடவியல், சமூகவியல் கற்கை நெறியாளர்களால் சாதியமைப்புப் பற்றிய விடயத்தில் அடிப்படை நூலாக கையாளப்படுகிறது. சமூகவியல் கலைக்களஞ்சியம் உட்பட, சகல கலைக்களஞ்சியத்தினரும் இந்திய சாதி அமைப்பைப் பற்றி, இந்நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டுரைகள் வெளியிட்டமையிலிருந்து இந்நூலின் மகிமையை யாவரும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

உலகில் மனித இனம் வர்க்கங்கள் அடிப்படையிலும், ஆண் - பெண் ரீதியிலும் படிமுறை தரப்படுத்தப்படுவது சரியான என்ற கேள்வியைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு நூலினை ஆசிரியர் ஆரம்பித்துள்ளார். நடைமுறை அனுபவங்களில் இந்திய சமுதாயப் படிமுறைகள், மேலைநாடுகளின் தரப்படுத்தல் முறைக்குகந்ததாகக் காணப்படாது பிறப்புடன் இணைக்கப்பட்ட தரப்படுத்துதலை(சாதி முறைகளினூடாக) கொண்டுள்ளதை மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

முதல் அத்தியாயத்தில் சாதி அமைப்பு என்னும் பொருளுக்கு வழங்கப்பட்ட வரைவிலக்கணங்களை விளக்கி, சாதியின் தோற்றம் பற்றி வெளிவந்த கருத்துகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். மானிடவியல் ஆய்வில் சிறப்புத் தகையுடைய இவ்வாசிரியர் சாதி பற்றி மேலெழுந்தவாரியாக சாதாரண மக்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்தையும், சாஸ்திரரீதியான கோட்பாடுகள் சாதியமைப்பை நியாயப்படுத்துவதற்கு அமைத்திருக்கும் அடித்தளங்களை மிகத் திறமையாக இனங்கண்டுள்ளார். இப்பணியை வெளிநாடுகளில் இருந்துகொண்டு நூல்களைப் 'புரட்டிப் பார்த்து'ச் செய்யாது சம்பந்தப்பட்ட மக்களுடன் பல வருடங்களைச் செலவு செய்து நேரடியாகப் பெற்ற அனுபவங்களையும் இந்நூலில் வெளிக் கொணர்ந்தமை மெச்சப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

இந்திய சாதியமைப்பு எனும் பொதுவான சொற்பிரயோகத்தை அதிகளவுக்கு இவர் ஏற்றுக்கொள்ளாது, பிரதேச ரீதிகளாக அவை வெவ்வேறு அடிப்படையில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பேராசிரியர் M.N.சிறினிவாசனின் ஆராய்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வட இந்தியாவில் சாதி, வர்ண கோட்பாடுகளை மையமாகக் கொண்டிருப்பதையும், தெற்கின் சாதியமைப்பில் வர்ணம் தவிர்க்கப்பட்டிருப்பதையும் விளக்கியுள்ளார்.

மேற்கு நாடுகளில் செல்வமும், அதிகாரமும் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களின் கைகளில் பரம்பரையாக இருந்து வருவதைப் போன்று, சாதிப் படிமுறையில் உயர்நிலையில் இருக்கும் இந்தியர்களிடையே பரம்பரையாக செல்வமும், அதிகாரமும் இருந்து வருவதை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் இதற்கு விதிவிலக்குகள் இருப்பதையும், அவை மிகவும் சொற்பமானவையே என்றும் கருத்து வெளியிடத் தவறவில்லை.

சமூகத்தில் இடம் பெறும் சடங்குகள் போன்றவற்றிலும் திருமண முறைகளிலும் சாதி அந்தஸ்துகள் வகிக்கும் பாத்திரத்தை யும், அவை மீறப்பட முடியாமல் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட மேற்பார்வை செய்யும் நிறுவனங்களையும் எடுத்துக்காட்டி, பஞ்சாயத்து சபைகள் இதில் வகிக்கும் பாத்திரத்தையும் மிக அழகாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். மேலும் தீட்டு (polution) எனும் கருத்தை சமய நூல்களின் அடிப்படையான நம்பிக்கைகளில் மக்கள் நம்புவதனால் இதிலிருந்து இலகுவில் சமுதாயத்தை வெளிக்கொணர இருக்கும் நடைமுறைச் சிக்கல்களும் ஆழமாக அணுகப்பட்டுள்ளன.

கிறிஸ்தவ, முஸ்லிம் சமயங்களுக்கு மதம் மாறியவர்களிடையே சாதிமுறை தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டு வருவதையும் அங்கும் புதிய தத்துவார்த்த விளக்கங்களுடன் அவை வேறு வடிவங்களில் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இறுதியாகத் தற்கால சமுதாயத்தில் கீர்திருத்த இயக்கத்தினரின் பங்களிப்பின் தாக்கங்களும், சமகால அரசியலில், சாதி யின் பங்கு, சட்ட மூலம் சாதிச் கீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் என்பன ஆராயப்பட்டுள்ளன. இதனைவிட இந்தியாவுக்கு வெளியில் வேறு இனத்தவர்களிடையே இருக்கும் சாதி பற்றிய கருத்துகளுடன் ஒப்பிட்டு மதிப்பீடு செய்து, இந்திய சாதியமைப்பின் பிரத்தியேகத் தன்மையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. முடிவில் சமூகரீதியாக இந்திய மக்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகள், சர்வ தேச ரீதியாக பிறநாடுகளில் இருக்கும் இனவெறிக் கொடுமைகளும் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டுப் பிற அறிஞர்களின் கட்டுரைகளும் பிறச்சேர்க்கையுடன் இணைக்கப்பட்டமை பாராட்டப்பட வேண்டியதே.

இந்நூலில் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே நிலவி வரும் சாதிமுறை ஆழமாக அலசப்படாது இருப்பினும், இந்நூலின் பின்னணி அம்சங்கள் பல எமது நாட்டிற்கும் பொருந்தும் என்பதால், எம்மவர்கள் குறிப்பாக சாதி ஒழிப்பில் அக்கறையுடைய ஆய்வாளருக்கு இந்நூல் மிகுந்த துணையாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

இலங்கைத் தமிழர்களிடையே நிலவும் சாதிமுறை பற்றிப் பிரத்தியேக ஆர்வமுடையோர் பின்வரும் நூல்களைக் கற்றுத் தமது அறிவினை மேலும் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

- (1) Banks, Michel (1960): "Caste in Jaffna" in Aspects of Caste in South India, Ceylon and NW Pakistan. Cambridge University Press.
- (2) Kailasapathy, K. (1985): "Cultural and Linguistic Consciousness of the Tamil Community" in Ethnicity and Social Change in Sri Lanka, Navamaga Printers, Colombo.
- (3) Pandian, J. (1987): Caste, Nationalism and Ethnicity. An Interpretation of Tamil Cultural History. Sangam Books Ltd. India.
- (4) Pfaffenberger, Bryan (1982): Caste in Tamil Culture: The Religious Foundations of Sudra Domination in Tamils of Sri Lanka. Syracuse University.
- (5) Sivathamby, K. (1985): "Some aspects of the Social Composition of the Tamils of Sri Lanka" in Ethnicity and Social Change in Sri Lanka. Navamaga Printers. Colombo.
- (6) Tambiah, H.W. (1954): The Laws and Customs of the Tamils of Sri Lanka. Colombo.
- (7) Tambiah, S.J. "Two Ceylonese Groups" in Bridewealth and Dowry. Cambridge University Press.

தமிழ் தகவல் நடுவத்தின் இலக்கு

தன்னை ஏற்று மதித்து அணைக்கின்றதும், சமுதாயக் கடமைகளை ஏற்று அவற்றைக் கட்டின்றி நிறைவேற்றத் தன்னை அனுமதிக்கின்றதுமான ஒரு சமுதாயத்திற்கு, தான் உரியவன் என்ற நினைப்பு மானுட இயற்கையில் ஆழப் பதிக்கப்பட்ட ஒரு வேணவா ஆகும். இந்நினைப்பானது சென்ற நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் தனித்துவமான பாரம்பரியத்தையும், கலாசாரத்தினையும் அரசியற் பிரக்ஞையினையும் கொண்ட ஓர் இனத்தவர்.

இவ் இனத்தவர் சென்ற பத்துவருட காலத்தினுள் மிகவும் பரந்தளவிலான ஆக்கினை அநியாயங்களினால் பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். சட்டம் பிறழ்ந்த கொலைகள், சித்திரவதைகள், அரச துணையுடன் தமிழ் மக்களின் வீடுகள், வர்த்தக நிலையங்கள் என்பனவற்றை கொள்ளையடித்தல், தீவைத்து அழித்தல், எதேச்சாதிகாரமாகக் கைது செய்தல், அடைத்து வைத்தல் என்பன இவ் ஆக்கினை அநியாயங்களுக்குள் அடங்கும். அரச படையினரின் இவ் அநியாயச் செயல்கள் காலஞ் செல்லச் செல்லக் கூடிவருவதோடு அதிமுர்க்கமாகவும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இன்று தமிழ் இனத்தினையே முற்றாக அழித்தொழிக்கும் நிலைக்கு இவ்வன்செயல்கள் வளர்ந்துள்ளன. இந்நிலையால் இனங்களிற்கிடையான கொந்தளிப்பு, கொடுமான போர், தமிழ் பேசும் மக்களின் பாதுகாப்பற்ற நிலை என்பன முக்கிய பிரச்சினைகளாகத் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றன.

தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் இவைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, இப்பிரச்சினைகள் யாவற்றிலிருந்தும் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய நிரந்தர மீட்சிக்கான வழிவகைகளை உண்டாக்குதல் என்ற நோக்கில் இந்நிலையம் 1983 யூலையில் இலண்டனில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சென்னை, மதுரை போன்ற இடங்களில் கிளைகளை அமைத்துப் பணியாற்றி வந்த இந்த ஸ்தாபனத்தின் பணிகள் 1987 இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் பின் சிறிது காலம் தடைப்பட்ட பின்பு 1991 ஜனவரியில் மீண்டும் செயற்பட ஆரம்பித்தது.

முனைப்பான செயல்முறைக்கு தவறற்ற தகவல்தான் அடித்தளம் என்ற நிலைப்பாட்டில்தான் தமிழ் தகவல் நடுவம் இயங்கி வருகிறது. இது முக்கியமாக மனித உரிமை பற்றிய ஆய்வுகளிலும் வெளியீடுகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளது. இலங்கை தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழ்வின் சகல துறைகளையும் பற்றிய தகவலினைத் திரட்டும் மையமாக நடுவம் அமைந்துள்ளது. உலகளாவிய மனிதநேய, மனித உரிமை தாபனங்களுக்கு சேவை புரியும்வகையில் உலகளாவிய மனிதஉரிமை தொடர்புச்சாதனங்களின் ஓர் அங்கமாகவும் நடுவம் திகழ்கிறது. இலங்கையின் மனிதநேய, மனிதஉரிமை விடயங்களில் ஈடுபட்டவர்களின் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கவும் உதவி வருகிறது. இலங்கைத் தமிழரைப் பாதிக்கும் விடயங்கள், புதிய அபிவிருத்திகள் என்பனவற்றைப் பற்றிப் பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய தகவல்களஞ்சியமாகவும் நடுவம் செயற்பட்டு வருகிறது. தமிழ் பேசும் மக்களின் அடிப்படை வாழும் உரிமை, சுதந்திரம், பாதுகாப்பு என்பனவற்றின் அடிப்படையிலான சுயநிர்ணய உரிமையுள்ள சுதந்திரத்திர தாயகத்தினை அங்கீகரிக்கக் கோரும் குறிக்கோளை உடைய சுயேட்சையான இந்நிலையம், முழுத்தமிழ் பேசும் மக்களினதும் விமோசனம் என்ற தாரகமந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றது. □

மீட்சி:

பத்திரிகையாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், பந்துறை அறிஞர்கள், சமூகத் தொண்டர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சுயேட்சைக் குழுவின் படைப்பு.

வெளியீட்டாளர்:

TAMIL INFORMATION CENTRE, THAMILHOUSE, 720 ROMFORD ROAD, LONDON E12 6BT. TEL: 081 514 6390

சந்தா (12 இதழ்கள்): U.K.: £6.00 வெளிநாடுகள்: £10.00